

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2863/07
20.12.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici tužioca "AA" koga zastupa AB advokat, protiv tuženog JP Vodovod iz Vranja koga zastupa BV advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.br.1207/07 od 20.7.2007. godine, u sednici održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Vranju Gž.br.1207/07 od 20.7.2007. godine i presuda Opštinskog suda u Vranju P.br.1910/05 od 8.5.2007. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž.br.1207/07 od 20.7.2007. godine, odbijena je žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Vranju P.br.1910/05 od 8.5.2007. godine kojom je obavezan tuženi da plati tužiocu na ime naknade štete iznos od 335.803,70 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 12.2.2001. godine do isplate i naknadi mu troškove postupka u iznosu od 233.600,00 dinara.

Protiv ove drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je dostavio odgovor na reviziju i predložio da sud odbaci reviziju kao nedozvoljenu obzirom na vrednost predmeta ovoga spora.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku - ZPP ("Službeni glasnik RS", br.125/04) i našao da je revizija dozvoljena i osnovana.

Naime, prema odredbama člana 491. stav 4. ZPP o dozvoljenosti revizije u postupku koji je pokrenut pre početka primene ovog zakona odlučuje se po pravilima parničnog postupka koja su važila do stupanja na snagu ovog zakona. Imajući u vidu da je postupak u ovoj parnici pokrenut 20.2.2001. godine i da vrednost predmeta ovoga spora, obzirom na vrednost pobijane pravosnažne drugostepene presude, prelazi iznos koji je u vreme podnošenja tužbe bio propisan za izjavljivanje revizije (15.000,00 dinara), revizija tuženog je dozvoljena, pa tužilac neosnovano predlaže u odgovoru na reviziju da Vrhovni sud odbaci reviziju tuženog kao nedozvoljenu.

Prema razlozima nižestepenih presuda, tužilac koji se bavi prodajom tekstilne robe je 18.1.2001. godine pretrpeo štetu zbog izlivanja vode u magacinskom prostoru u kome je držao uskladištenu svoju robu. Uzrok izlivanja vode iz vodovodnih cevi i kanalizacije je, po oceni nižestepenih sudova u propustima tuženog, koji odgovara za uslove i kvalitet radova za priključenje na javnu kanalizaciju, jer je samo tuženi ovlašćen da izvodi i za njih daje odobrenje. Visinu štete nižestepeni sudovi su utvrdili na osnovu obezbeđenja dokaza izvršenog pre podnošenja tužbe za naknadu štete zbog oštećenja robe, prema okolnostima i cenama važećim na dan 12.2.2001. godine.

Kako je visina štete koju je tužilac pretrpeo u ovom štetnom događaju utvrđena pre podnošenja tužbe u postupku obezbeđenja dokaza i na taj iznos tužiocu dosuđena zatezna kamata, a ne prema cenama u vreme donošenja prvostepene sudske odluke o naknadi ove štete, kako je to propisano članom 189. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima, osnovano se revizijom tuženog ukazuje da je zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje u pogledu obima i visine štete nepotpuno utvrđeno.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 407. stav 2. ZPP ukinuo obe nižestepene presude i odlučio kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti rečene nedostatke i doneti zakonitu i pravilnu odluku.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd

